

PALDIR KÜLDÜR MACERALARIYLA

SAKAR BORA

BAŞLARIM BÖYLE SPORA!

Yazan ve Çizen

ÇAĞRI CEBECİ

GENÇ HAYAT

ÇAĞRI CEBECİ

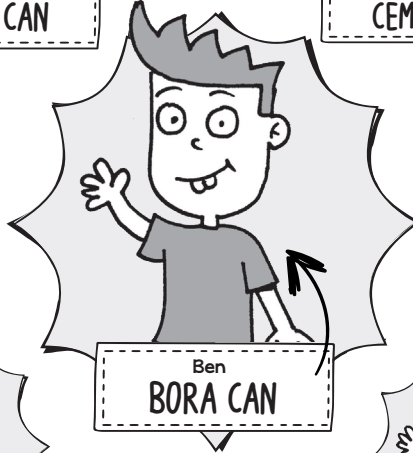
1974 senesinde Aydın'da doğdu. İlk, orta ve lise eğitimini İstanbul'da tamamladı. Lise yıllarında karikatüre başladı. İlk karikatürü 1991 senesinde Avni adlı mizah dergisinde yayınlandı.

Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde Seramik öğrenimi gördükten sonra 2000'li yılların başında çocuk dergilerine yönelik çizimler yapmaya başladı. Bu dergilerin birçoğuna içerik ve çizim anlamında katkıda bulundu.

2004 yılında Altunizade Kültür Merkezi Çizgili Dünya Sergisi, 2007 yılında Prizren 3. Uluslararası Çizgi Roman ve Karikatür Sergisi ve 2008 yılında Eyüp Feshane etkinliklerinde sergi çalışmalarına katıldı.

TRT Çocuk Dergisi'nin çıkmasında ve çıkarılmasında bolca emeği geçen Cebeci, bu derginin Sanat Yönetmenliği görevini uzun süre üstlenmiştir. İki adet basılmış kitabı daha bulunan sanatçı, aynı zamanda ünlü şair yazar Dilaver Cebeci'nin de oğludur.

KARAKTERLER

BÖLÜM 1

**NEREDEN
BAŞLASAM KI?**

Merhaba arkadaşlar!

Herkes iyi mi bakalım? Beni soracak olursanız kendimi enerji dolu ve çevik hissediyorum. Bunun sebebini de sabah yaptığım spora bağlıyorum. İçinizde **"Aa, o da nereden çıktı?"** diyenler oluyorsa hemen anlatayım:

Dün günlerden cumartesiydi. Sabah erken kalkıp biraz televizyona bakayım dedim. Kanalları rastgele **geçgeç** yaparken bir programa denk geldim. Ama bir şey öğretmeyen, bir faydası olmayan saçma sapan programlardan falan değildi. Orada birisi spor yapmanın ne kadar faydalı bir şey olduğundan bahsediyordu. Biraz dinleyeyim dedim. **Ooo**, neler duydum neler! Meğer bu spor ne kadar da faydalı bir şeymiş yahu! Şimdiye kadar adamakıllı bir spor yapmadığıma pişman oldum diyebilirim. **Gerçi çok yaşlı biri değilim (!)** ama daha önce spor yapsaymışım fena da olmazmış hani...

Spor yapmanın faydaları var dedim ama neler anlatıldığından pek bahsetmedim. Aklımda kalanlardan birkaçını sayayım:

Kemikleri ve kasları güçlendirirmiş, zindelik verirmiş, kilomuzu dengede tutmamızı sağlarmış, **hiç girmedim ama depresyona girmeyi engellemiş**, uykuyu düzenlemiş, kalp hastalıklarını önlemiş, tansiyonu ve kan şekerini düzenlemiş, yüksek kolesterole iyi gelirmiş, bağırsakları çalıştırmış ve **daha bir sürü şey...**

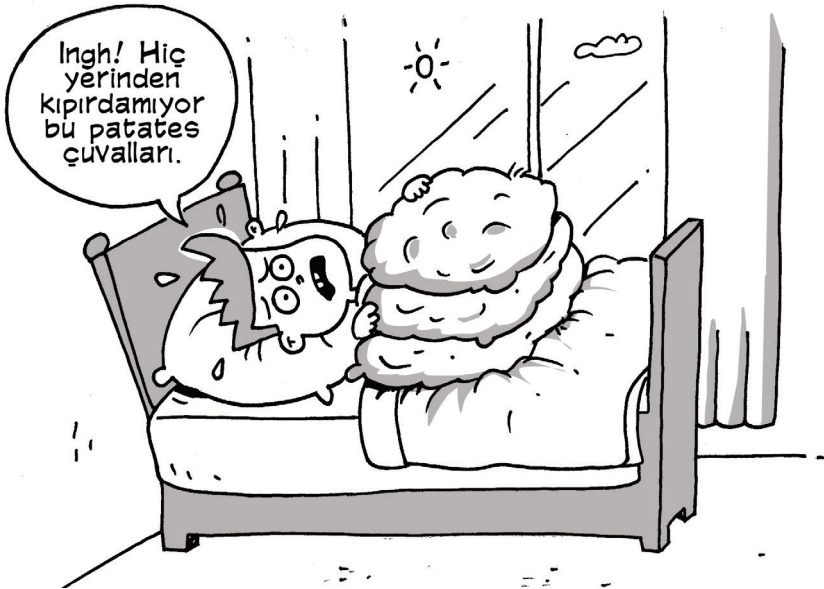
Anlayacağınız, **sporun iyi gelmediği bir şey yok**. Düzenli olarak yapacağımız spor, bir nevi geleceğimize de yatırım sayılır. Büyüdüğümüzde de sağlıklı olmak için şimdiden sağlığımıza yatırım yapmaya başlamalıyız diye düşünüyorum. Gelecekte bize fayda sağlayacak sağlıklı şeylerden biri de bu.

İşte bu yaptığım hareketler sayesinde bile kendimi ne kadar zinde hissettim anlatamam! Önce biraz **zıpladım**. Sonra koşarmış gibi yerimde hareketler yaptım. Sonra biraz **şınav**, daha sonra biraz **mekik** derken el kol hareketleri ile sporumu tamamladım.

Bu yaptıklarım tam bir spor olmasa da evde kaya gibi oturmaktan iyidir diye düşünüyorum. Demek ki bu egzersizleri her gün yapsaymışım şimdiye kadar **Süperman gibi bir çocuk olurmuşum!.. Hehehe!**

Bazen size de oluyordur; yataktan hiç kalkmak istemezsiniz. Sanki üzerinizde **üç suval patates** vardır. Kalkmak istesenez de kalkamazsınız. **Hah**, işte bu tür durumlara da birebirmiş bu spor. Erken kalktığımızda daha zinde olmamızı da sağlıyormuş.

Şimdi tamam! Bir spor yapmalıyım ama hangi sporu? Çünkü ben her sporu yapmaya müsait bir tip değilim. Mesela basketbolu bile ayakla daha iyi oynadığımı birinci kitaptan biliyorsunuzdur. E öyleyse futbolu da elle oynama ihtimalim yüksek görünüyor. Dolayısıyla hentbol takımına yazılmak daha uygun bir seçenek gibi duruyor. Bunu bir araştırayım ben.

Neyse, sabah erkenden kalkıp okula gitmek için evden **fırladım**. Apartmanın önünden hızla kaçan kedilere takılmayayım derken kendimi **bir anda** yerde buldum.

Haydaa! İyi de sabah sabah neyden kaçıyorlardı bu kediler böyle? Yoksa onlar da mı sabah sporu yapmaya başlamışlardı? Yerden kalkınca bir baktım ki sabahın alacakaranlığında **dev** bir gölge kedilerin geldiği yerden hızla uzaklaşıyor.

Şimdiye kadar gördüğüm en iri cüsseydi bu. Yoksa bir **dev** miydi? Yok yok, devler masallarda olur, yani babam öyle anlatmıştı en azından. Peki, neydi bu? Yoksa hayal mi görmüştüm? Eğer hayal ise kediler neyden kaçıyorlardı? **Yine kafamda deli sorular...**

Düşünceli bir şekilde yürürken yolda Emre ve Sone'ye denk geldim. Yaşadıklarımı onlara da anlattım.

Bence senin uykun tam açılmamış. Gidip evde biraz daha mı yatsan. **Hehehe!**

Ha Ha! Aman ne komik! Ben ne gördüğümü iyi biliyorum. Sen geç dalganı.

Vallahi ben de bir şey anlamadım. Neyse ki kedilere çarpmamak için düşmüşsün. Ya o şeye çarpsaydın?

Himm! Doğru. Herhâlde beni tuttuğu gibi havaya fırlatırdı. Nereye kadar giderdim orasını siz tahmin edin.

Okuldayken teneffüste Soner ve Emre'ye bu spor mevzusundan bahsettim. Açıkcası, onları spor yapmanın iyi bir şey olduğuna **ZAR ZOR** ikna ettim.

Yahu tamam anladık, spor deyip duruyorsun. Ama hangi sporu yapacağımıza bile karar veremedik daha. **Nasıl olacak bu iş?** Mesela ben hayatta basketbol oynayamam. Ya da ne bileyim futbol falan... Yatarak oynanan bir spor varsa bak o olur işte.

Bana voleybolu becerebilirim gibi geliyor. Her nedense biraz ilgimi çekiyor.

O zaman şöyle yapalım. Önce bir kursa kaydolalım. Spor dallarını teker teker deneriz. Başarılı olduğumuz bir dal vardır illa ki. Onunla devam ederiz.

Aradığımız sporu bulana kadar yaşlanmazsak iyidir.

Bizim Bora sırikla atlama kursuna yazılmış.

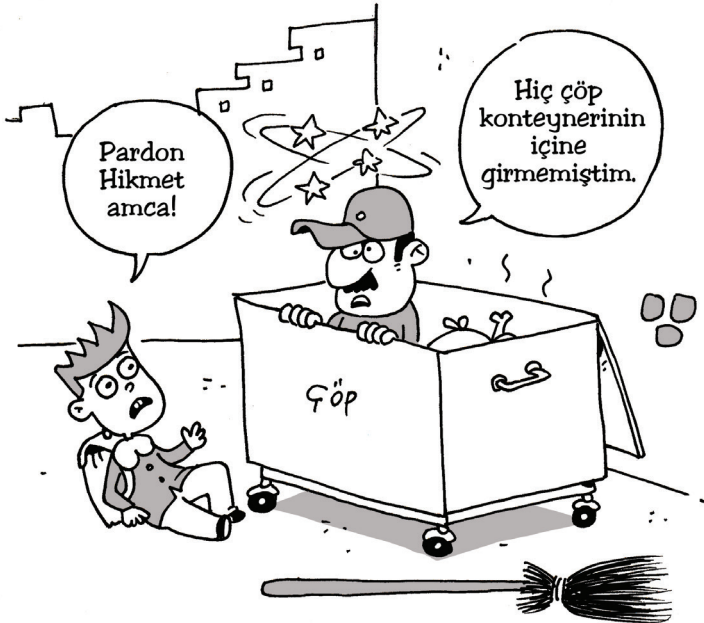
Yapma Yaa!

Ertesi gün yine aynı saatte, okula gitmek için evden çıktım. **O dev gölgeyi** dünkü gördüğüm yere doğru baktım. Kimsecikler yoktu. Acaba beklese miydim? Okula da geç kalmak istemiyordum. Neyse, biraz daha beklemeye karar verdim. Hakkaten de 4-5 dakika sonra **o iri gölgenin**, arabaların arasından gittiğini gördüm.

Hemen ben de oraya doğru koşmaya başladım. Bu sefer gördüğümün hayal olmadığına emindim. Hızlı hızlı koşuyordum. O dev gölgeyi bulup ne olduğunu öğrenmek istiyordum. Ama birdenbire bir şeye **TONK** diye tosladım.

Tosladığım, mahallemizi her gün süpüren temizlik görevlisi Hikmet Amca'ydı. Çarpışmamızın hızıyla çöp tenekesinin içine girmişti. Kendisi çok iyi ve anlayışlı bir insan olduğundan pek kızmadı bana. Ama ben de dev gölgeyi kaçırmıştım.

Neyse, okula geç kalmamalıydım. Hemen koştura koştura okulun yolunu tuttum. Olanları ilk teneffüste bizimkilere anlattım.

Öğlum bıraksana şu şeyin peşini. Tamam çok iri bir şey olabilir ama sen de maceraya döktün işi.

Öyle deme Soner, o şeyi görsen sen de meraktan koşardın. Neyse en azından hayal görmediğime emin oldum. Zaten olan da bizim temizlik görevlisi Hikmet Amca'ya oldu.

Doğrusu ben de çok merak ettim bu gölgeyi! Yarın sabah biz de mi bir baksak ne yapsak?

Olur olur, tamam! Yarın biraz erken vakitte bizim apartmanın önüne gelin. Oradan takip ederiz o gölgeyi. Ama önce şu spor kaydı işini halledelim okul çıkışında, tamam mı?

Allah'ım, yine bir macera geliyor sanırım! Ooff!

Okuldan sonra eve yakın olan bir **spor merkezine** gittik. Burası çeşitli dallarda spor eğitimi veren bir kurs yeri. Hafta içi okul olduğundan kayıtlarımızı hafta sonu için yaptırmak istiyorduk. Kurstaki kayıtlarımızı Bekir Amca yaptı, bizimle o ilgileniyordu.

– **Himm**, demek spor yapmak istiyorsunuz çocuklar. Peki nereden aklınıza geldi?

– Şey, esasında biz hangi dalda yetenekli olduğumuzu öğrenmek istiyoruz. Burada da bir sürü spor dalı var. **Deneyip öğreneceğiz.**

– Himm, **deneme yanılma yöntemi ha!** E haydi bakalım o zaman! Yaşınız daha genç. Bir spor dalında başarı tutturursunuz herhâlde. Ha, bu arada basketbol topu almayı unutmayın kendinize. Hocanız ödev verir falan. **Haydi bakalım çocuklar, cumartesi günü saat 10'da burada olun ha! Unutmayın sakın.**

Kurstan çıktıktan sonra basketbol topu almak için bir spor mağazasına uğradık. Şöyle **güzel mi güzel** bir basketbol topu alıp evlerimize dağıldık.

Apartmanın önünde yine her zamanki gibi bizim Şadiye Teyze'ye yakalandım. Onun gözünden basketbol topu hiç kaçır mı? **Kaçmaz! Hemen soru yağmuru başladı tabii.**

– **Oo, hayırdır** Bora evladım! Basketbol topu almışsın. Ne yapacaksın onunla?

– Evet Şadiye Teyze. Basketbol eğitimi almayı planlıyorum da. Bu yüzden bir kursa yazıldım.

– Kurs mu? Aferin sana. Ben basketbol toplarını hep televizyonda görmüşümdür. **Bana bir pas atsana evladım. Hiç basket topu tutmadım ben.**

– Tabii ki Şadiye Teyze, atayım.

Şadiye Teyze'ye topu pas vermek için **biraz fazla hızlı** fırlatmışım. O da tutamadı tabii ki ve topa birlikte pencereden içeri, odaya doğru düştü.

